

30 söndagen 'under året' – är A

Ingångsantifon (jfr Ps 105:3-4)

Gläd er av hjärtat, ni som söker Herren. Fråga efter Herren och hans makt, sök hans ansikte ständigt.

Inledning

Under Kyrkans första tid var de kristnas allra främsta kännetecken att människorna kunde säga om dem: ”se hur de älskar varandra”. De var varken rika eller mäktiga. Men deras tro hade en så stor styrka att den övertygade andra och drog dem till Kristus. Deras tro visade sig i gärningar utförda av kärlek. I denna stund befinner vi oss vid kärlekens källa. Låt deltagandet i denna Eukaristi befästa oss i en aktiv kärlek till Gud och till vår nästa.

HERRE - du kom till världen, för att uppenbara Faderns oändliga kärlek. Herre, förbarma dig.

KRISTUS - du visade oss din kärlek när du gav ditt liv för oss, syndare. Kristus, förbarma dig.

HERRE – du lever med Fadern i den helige Andens enhet, och för talan för ditt folk. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Allsmäktige, evige Gud, låt tron, hoppet och kärleken växa i oss, så att vi älskar dina bud och uppnår vad du lovat oss. Genom din Son ...

Första läsningen - 2 Mos 22:21-27 (Handla väl mot invandraren och din landsman)

Läsning ur andra Moseboken.

Herren sade till Mose: En invandrare får du inte kränka eller förtrycka: ni var ju själva invandrare i Egypten. Änkor och faderlösa får ni inte behandla illa. Om du behandlar dem illa och de ropar till mig, skall jag lyssna till deras klagorop. Min vrede skall väckas, och jag skall döda er med svärd, så att era hustrur blir änkor och era barn blir faderlösa.

Om du lånar ut pengar till en landsman, till en nödlidande i mitt folk, skall du inte göra som ockrarna och kräva ränta av honom. Tar du din nästas mantel som pant, skall du lämna tillbaka den före solnedgången, eftersom den är det enda täcke han har. Vad skall han annars svepa om sig när han sover? Om han ropar till mig, skall jag lyssna, ty jag är barmhärtig.

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 18:2-4, 47, 51ab

R: Av hjärtat har jag dig kär,
Herre, min styrka. (617)

Av hjärtat har jag dig kär, Herre, min styrka, *
Herre, mitt bergfäste, min borg och min räddare,
min Gud, min klippa till vilken jag tar min tillflykt,*
min sköld och mitt räddande horn, mitt värn.

Lovad vare Hérren! †
 Jag ropar till honom, *
 och jag blir räddad från mina fiender.
 Herren léver! †
 Lovad vare min klíppa *
 och upphöjd vare Gud, min räddare.

Du ger din konung väldig séger *
 och visar nåd mot din smórde.

Andra läsningen - 1 Thess 1:5-10 (Ni vände er från avgudarna till den sanne och levande Guden)

Läsning ur Paulus första brev till thessalonikerna. Ni vet vad vi förmådde göra bland er, för er skull. Och när ni hade tagit emot ordet följde ni vårt exempel och därmed Herrens eget under många lidanden, med den glädje som den helige Ande ger. Så har ni också blivit ett föredöme för alla troende i Makedonien och Achaia. Ni har fått Herrens ord att höras, och inte bara i Makedonien och Achaia: överallt har man hört talas om er tro på Gud, och vi behöver inte säga någonting. Alla berättar av sig själva om vad vårt besök hos er ledde till, hur ni vände er från avgudarna till Gud för att tjäna den levande och sanne Guden och vänta på att hans son, som han har uppväckt från de döda, skall komma från himlen, Jesus, som räddar oss från den stundande vreden. Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom.

Evangelium - Matt 22:34-40 (Du skall älska Herren, din Gud, och din nästa som dig själv)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Matteus. När fariseerna fick höra hur Jesus hade gjort saddukeerna svarslösa samlades de, och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglörd: »Mästare, vilket är det största budet i lagen?« Han svarade honom: »Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd. Detta är det största och första budet. Sedan kommer ett av samma slag: Du skall älska din nästa som dig själv. På dessa båda bud vilar hela lagen och profeterna.«
Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Gud har älskat oss så mycket att han utgav sin enfödde son för vår skull. Därför vågar vi be till honom.

1. Herre, allsmäktige Skapare, ge alla människor ditt faderliga beskydd. Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

2. Du är barmhärtig. Styrk alla dem som måste leva i främmande land, alla fattiga, föräldralösa och änkor.

Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

3. Du är den levande och sanne Guden. Stärk dem som tror och led dem som tvivlar till en fast förankrad tro på dig. Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

4. Du skänker oss frid. Ge vishet och förstånd åt dem som lever i osämja och skänk dem verklig frid. Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

5. Du är den eviga kärleken. Lär oss att alltid älska dig mer än något annat, och våra medmänniskor för din skull. Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

Gud, vår Fader, lär oss att ära dig med våra liv och att älska alla människor. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Helige Herre, se till den gåva som vi frambär, och låt vår gudstjänst lända till din ära. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation VI för söndagar "under året"

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi frambär lovets offer och förkunnar din ära, allsmäktige, evige Gud, barmhärtige himmelske Fader.

I dig är det vi lever och rör oss och är till, din barmhärtighet mot oss är varje morgon ny. Men du låter också vårt eviga liv ta sin början här i tiden: du låter din helige Ande bo i oss, den Ande genom vilken du uppväckte Jesus från de döda.

Därför ser vi med hopp och glädje fram emot den dag då du låter oss gå från döden till livet med honom, Jesus Kristus, vår Herre.

Och därför prisar vi dig med alla änglar, vi tillber dig och jublar till din ära:

Kommunionantifon (jfr Ps 20:6)

Vi skall få jubla över din seger och i vår Guds namn resa upp baneret.

Bön efter kommunionen

Herre, under sakramentets slöja tar vi emot din frälsnings gåva. Låt det som ännu måste ske i tecken en gång bli uppenbar verklighet. Genom Jesus Kristus, vår Herre.